

یکشنبه، اکتبر 25، 2026

موضوع — مشروط شدن پس از مرگ

متن طلایی: 1 کرنتھیوں 15: 26

"آخرین دشمنی که نابود خواهد شد، مرگ است."

پاسخگو خواندن: مکاشفه 22: 1-3، 8، 9، 14

¹ و او نهري خالص از آب حیات را به من نشان داد که مانند بلور شفاف بود و از تخت خدا و بره بیرون می آمد.

² در میان خیابان آن و در دو طرف رودخانه درخت زندگی بود.

³ و دیگر لعنت نخواهد بود، بلکه تخت خدا و بره در آن خواهد بود. و بندگان او را خدمت کنند:

⁸ و من، یوحنا، این چیزها را دیدم و شنیدم؛ و چون شنیدم و دیدم، به خاک افتادم تا در برابر پاهای آن فرشته ای که این چیزها را به من نشان داده بود، سجده کنم.

⁹ آنگاه او به من گفت: ... خدا را پرستش کن.

¹⁴ خوشا به حال آنان که احکام او را به جا می آورند، تا حق درخت حیات را داشته باشند و بتوانند از دروازه ها وارد شهر شوند.

د درس خطبه

کتاب مقدس

1. زبور 139: 23، 24

²³ ای خدا، مرا تفحص کن و دلم را بشناس؛ مرا بیازمای و افکارم را دریاب.

²⁴ و بنگر که آیا در من راهی ناپسند هست یا نه، و مرا به راه جاودان هدایت کن.

2. رومیوں 6: 16-18، 22، 23

¹⁶ آیا نمی دانید که در برابر کسی که خود را بنده می پذیرید تا از او اطاعت کند ، بنده او هستید که از او اطاعت می کنید. آیا از گناه تا مرگ ، یا از اطاعت از عدالت ؟

¹⁷ اما خدا را شکر می کنیم ، که شما بندگان گناه بودید ، اما از صمیم قلب از آن شکل آموزه ای که به شما تحویل داده شده پیروی کرده اید.

¹⁸ پس از آنکه از گناه آزاد شوید ، خدمتکار عدالت شدید.

²² اما اکنون که از گناه آزاد شده اید ، و بنده خدا می شوید ، میوه خود را به مقدسات و پایان زندگی ابدی دارید.

²³ زیرا مزد گناه مرگ است. اما هدیه خدا زندگی ابدی از طریق عیسی مسیح ، پروردگار ما است.

3. لوقا 4: 1 (به 1)

¹ و عیسی پر از روح القدس از اردن بازگشت،

4. لوقا 7: 11-16

¹¹ و روز بعد واقع شد که به شهری به نام نایین رفت. و بسیاری از شاگردانش و مردم بسیار با او رفتند.

¹² هنگامی که به دروازه شهر نزدیک شد، اینک مرده ای که یگانه پسر مادرش بود، بیوه بود و بسیاری از مردم شهر با او بودند.

¹³ و وقتی خداوند او را دید، بر او دلسوزی کرد و به او گفت: گریه نکن.

¹⁴ و او آمد و قایق را لمس کرد و حاملان او ایستادند. و گفت: ای جوان، به تو می گویم برخیز.

¹⁵ و آن مرده نشست و شروع به صحبت کرد. و او را به مادرش سپرد.

¹⁶ و همه ترس را فرا گرفت و خدا را تسبیح گفتند و گفتند که پیامبر بزرگی در میان ما قیام کرده است. و اینکه خدا قوم خود را ملاقات کرده است.

5. یوحنا 4: 16 (به گفت)

¹⁶ عیسی می گوید...

6. یوحنا 5: 24، 25، 28، 29 (به 1)، 30

²⁴ همانا، همانا به شما می گویم، هر که کلام مرا می شنود و به فرستنده مرا ایمان می آورد، حیات جاودانی دارد و محکوم نخواهد شد. اما از مرگ به زندگی منتقل می شود.

²⁵ آمین، آمین به شما می گویم، ساعتی می آید و اکنون فرا رسیده است که مردگان صدای پسر خدا را خواهند شنید و آنان که بشنوند، زنده خواهند شد.

²⁶ زیرا همانطور که پدر در خود حیات دارد. پس به پسر داده است تا در خود حیات داشته باشد.

²⁸ از این تعجب نکنید زیرا ساعتی فرا می رسد که در آن همه کسانی که در قبر هستند صدای او را خواهند شنید.

29 و بیرون خواهد آمد؛

30 من از خود هیچ نمی توانم کرد؛ چنان که می شنوم، داوری می کنم و داوری من عادلانه است، زیرا نه خواست خود، بلکه خواست پدری را می جویم که مرا فرستاده است.

7. یوحنا 17: 1-3، 6، 9، 20، 21

1 عیسی این سخنان را گفت و چشمان خود را به سوی آسمان بلند کرده، گفت: ای پدر، آن ساعت فرا رسیده است؛ پسر خود را جلال ده تا پسر تو نیز تو را جلال دهد؛

2 همان گونه که به او بر تمامی بشر اختیار دادی تا به هر آن کس که به او سپرده ای، حیات جاودان بخشد.

3 و حیات جاودان این است که تو را، تنها خدای حقیقی، و عیسی مسیح را که فرستاده ای، بشناسند.

6 من نام تو را به مردانی که تو از جهان به من دادی آشکار کرده ام. آنها تو بودند و تو آنها را به من دادی. و آنها به قول تو عمل کرده اند

9 من برای آنها دعا می کنم: من نه برای دنیا بلکه برای آنها که به من عطا کرده ای دعا می کنم. زیرا آنها از آن تو هستند.

20 من فقط برای اینها دعا نمی کنم ، بلکه برای آنها که از طریق کلامشان به من ایمان خواهند آورد ، دعا می کنم.

21 تا همه آنها یکی باشند. همانطور که تو ، پدر ، در من هستی و من در تو ، تا آنها نیز در ما یکی باشند: تا دنیا باور کند که تو مرا فرستادی.

8. رومیون 8: 28، 31، 38، 39

28 و می دانیم که برای آنان که خدا را دوست می دارند و بر حسب اراده او فراخوانده شده اند، همه چیز دست به دست هم می دهد تا به خیر و صلاحشان تمام شود.

31 پس در برابر این امور چه بگوییم؟ اگر خدا با ماست، چه کسی می تواند علیه ما باشد؟

³⁸ زیرا من متقاعد شده‌ام که نه مرگ، نه زندگی، نه فرشتگان، نه حکومت‌ها، نه قدرت‌ها، نه چیزهای حاضر و نه چیزهای آینده،

³⁹ نه ارتفاع و نه عمق و نه هیچ موجود دیگری نمی تواند ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا کند.

9. مکاشفه 1:1

¹ مکاشفه عیسی مسیح که خدا به او داد تا به بندگان چیزهایی را که به زودی باید اتفاق بیفتد، نشان دهد. و او فرستاد و آن را به وسیله فرشته خود به بنده خود یوحنا اشاره کرد:

10. مکاشفه 21: 1، 3، 4، 6، 7

¹ و آسمانی جدید و زمینی جدید دیدم: زیرا آسمان اول و زمین اول گذشت. و دیگر دریا وجود نداشت.

³ و صدای بلندی از آسمان شنیدم که می گفت: اینک خیمه خدا با مردم است و او با آنها ساکن خواهد شد و آنها قوم او خواهند بود و خود خدا با آنها خواهد بود و خدای آنها خواهد بود.

⁴ و خدا تمام اشکهایشان را پاک خواهد کرد. و دیگر مرگ نخواهد بود، نه اندوه، نه گریه و نه درد، زیرا چیزهای قبلی گذشته است.

⁶ و او به من گفت: تمام شد. من آلفا و امگا هستم، آغاز و پایان. من چشمه آب حیات را به تشنه خواهم داد.

⁷ هر که پیروز شود وارث همه چیز خواهد بود. و من خدای او خواهم بود و او پسر من خواهد بود.

علم و بهداشت

این درس کتاب مقدس توسط کلیسای علوم مسیحی پلینفیلد، مستقل تهیه شده است. این متن از نقل های کتاب مقدس از کتاب مقدس جیمز جیمز و بخشهای مربوط به کتاب علوم مسیحی، علم و بهداشت با کتاب مقدس، توسط مری بیکر ادی تشکیل شده است.

1. 246: 27 (زندگی) -31

زندگی جاودان است. ما باید این حقیقت را دریابیم و به تجلی بخشیدن آن در عمل پردازیم. زندگی و نیکی، فناپذیرند. پس بیایید نگرش خود به هستی را نه بر پایه فرسودگی و تباهی، بلکه بر بنیاد زیبایی، طراوت و تداوم شکل دهیم.

2. 259: 6 (در) -14

در علم الهی، انسان تصویر حقیقی خداست. ماهیت الهی به بهترین شکل در مسیح عیسی تجلی یافت؛ کسی که بازتابی حقیقی‌تر از خدا را بر فانیان آشکار ساخت و زندگی آنان را فراتر از محدودیت‌های الگوهای فکری ناقصشان ارتقا داد؛ الگوهایی که انسان را موجودی سقوط کرده، بیمار، گناهکار و فانی به تصویر می‌کشیدند. درک مسیح‌گونه از هستی علمی و شفای الهی، شامل اصل و ایده‌ای کامل — یعنی خدای کامل و انسان کامل — به عنوان مبنای تفکر و تجلی عملی است.

3. 550: 5-14

خداوند همان حیات یا هوشی است که فردیت و هویت حیوانات و همچنین انسان‌ها را شکل می‌دهد و حفظ می‌کند. خداوند نمی‌تواند متناهی شود و در چارچوب‌های مادی محدود گردد. روح نمی‌تواند به ماده بدل شود و نه اینکه از طریق ضد خود تکامل یابد. چه سودی دارد کاوش در آنچه به غلط حیات مادی نامیده می‌شود؛ حیاتی که همچون آغازش، به نیستی بی‌نام‌ونشان ختم می‌گردد؟ معنای حقیقی هستی و کمال جاودانه‌ی آن، باید هم‌اکنون آشکار شود، درست همان‌گونه که در آینده نیز چنین خواهد بود.

4. 91: 5-8

بیایید این باور را که انسان از خدا جداست کنار بگذاریم و تنها از اصل الهی — یعنی حیات و محبت — پیروی کنیم. این، نقطه آغازین بزرگ برای هرگونه رشد معنوی حقیقی است.

5. 290: 3-10, 16-27

اگر پیش از آنکه آنچه مرگ نامیده می‌شود بر فانیان عارض گردد، اصل، قاعده و برهان هستی انسان حتی اندکی درک نشود، آنان به واسطه‌ی آن تجربه‌ی واحد، در مقیاس وجود از نظر معنوی ارتقا نخواهند یافت؛ بلکه همچون پیش از آن انتقال، در وضعیتی مادی

باقی می‌مانند و همچنان در پی یافتنِ سعادت از طریق درکی مادی — و نه معنوی — از زندگی، و برآمده از انگیزه‌های خودخواهانه و پست خواهند بود.

اگر تغییری که مرگ نامیده می‌شود، باور به گناه، بیماری و مرگ را از بین می‌برد، سعادت در همان لحظه‌ی زوالِ کالبد حاصل می‌شد و برای همیشه پایدار می‌ماند؛ اما چنین نیست. کمال تنها با کمال به دست می‌آید. آنان که نادرست‌کارند، همچنان نادرست‌کار باقی خواهند ماند تا زمانی که در علم الهی، مسیح — که همان حقیقت است — تمام جهل و گناه را بزدايد.

گناه و خطایی که در لحظه‌ی مرگ بر ما مستولی است، در آن لحظه پایان نمی‌یابد، بلکه تا زمان نابودیِ خودِ آن خطاها تداوم می‌یابد. انسان برای آنکه کاملاً معنوی باشد، باید عاری از گناه باشد و تنها زمانی بدین مرتبه می‌رسد که به کمال دست یابد.

6. 291: 12-25 (به 1)

رستگاری همگانی بر پایه‌ی سیر تکاملی و دوران آزمون استوار است و بدون آن‌ها دست‌یافتنی نیست. بهشت مکانی جغرافیایی نیست، بلکه حالتی الهی در ذهن است که در آن، تمامی مظاهرِ ذهن در هماهنگی و جاودانگی به سر می‌برند؛ زیرا گناهی در آنجا راه ندارد و انسان نه با تکیه بر پارساییِ خویش، بلکه چنان‌که در کلام مقدس آمده، با برخورداری از "ذهن خداوند" شناخته می‌شود.

"در هر جایی که درخت می‌افتد، همان‌جا می‌ماند." این سخنی است که در کتاب جامعه می‌خوانیم؛ عبارتی که به این ضرب‌المثل رایج بدل شده است: "درخت هرگونه که بیفتد، همان‌گونه نیز می‌ماند." انسان نیز همان‌گونه که به خواب می‌رود، بیدار خواهد شد. وضعیت انسانِ فانی در لحظه‌ی مرگ، تعیین‌کننده‌ی حال او پس از مرگ خواهد بود، تا آن‌گاه که دوران آزمون و رشد، دگرگونیِ لازم را در او پدید آورد.

7. 426: 16-32

هنگامی که دریابیم بیماری قادر به نابودی حیات نیست و مرگ، انسان‌های فانی را از گناه یا بیماری نمی‌رهاند، این شناخت، حیاتی نو و سرشار از طراوت را در ما برمی‌انگیزد. این درک، بر میل به مرگ یا هراس از گور چیره خواهد شد و بدین‌سان، آن ترس عظیمی را که بر هستی فانی سایه افکنده است، از میان خواهد برد.

دست کشیدن از هرگونه باور به مرگ و همچنین رهایی از هراسِ نیشِ آن، سطح سلامت و اخلاق را بسیار فراتر از جایگاه کنونی اش ارتقا خواهد داد و ما را قادر می سازد تا با ایمانی تزلزل ناپذیر به خداوند و به حیات جاودان، پرچم مسیحیت را برافراشته نگاه داریم. گناه، مرگ را به ارمغان آورد و با زوال گناه، مرگ نیز ناپدید خواهد شد. انسان نامیراست و جسم نمی تواند بمیرد، زیرا ماده حیاتی ندارد که آن را واگذارد. تنها مفاهیم بشریِ موسوم به ماده، مرگ، بیماری، ناخوشی و گناه هستند که قابلیت نابودی دارند.

8. 427: 25-5، 14-29

هستی فردی انسان، درست همانند روح، هرگز نمی میرد و در ناخودآگاهی محو نمی شود، زیرا هر دو جاودانه اند. اگر انسان اکنون به مرگ باور دارد، باید با آگاهی از اینکه مرگ واقعیتی ندارد، آن باور را کنار بگذارد؛ چرا که حقیقت هستی، فناپذیر است. پیش از آنکه بتوان حیات را درک کرد و به هماهنگی دست یافت، علم باید بر این باور که هستی وابسته به ماده است، غلبه کند.

مرگ تنها مرحله ای دیگر از آن رؤیایی است که هستی را مادی می پندارد. هیچ چیز نمی تواند در هماهنگی هستی خللی ایجاد کند یا به هستی انسان در ساحت علم پایان دهد. انسان، چه پیش از شکستن استخوان یا قطع سر با گیوتین و چه پس از آن، همان است که بود. اگر قرار نیست انسان بر مرگ پیروز شود، پس چرا در کتب مقدس آمده است: "آخرین دشمنی که نابود خواهد شد، مرگ است؟" مضمون کلام الهی نشان می دهد که ما به همان میزانی که بر گناه غلبه می کنیم، بر مرگ نیز پیروز خواهیم شد. دشواری بزرگ در ناآگاهی نسبت به ماهیت خدا نهفته است. خدا، حیات، حقیقت و محبت، انسان را فناپذیر می سازند. ذهن جاودانه ای که بر همه چیز حکم فرماست، باید هم در قلمرو به اصطلاح مادی و هم در قلمرو معنوی، به عنوان قدرت برتر شناخته شود.

رؤیای مرگ باید چه در این جهان و چه در جهان دیگر، مغلوب ذهن گردد. اندیشه از آن ادعای مادی خود که "من مرده ام" بیدار خواهد شد تا این پیام طنین انداز حقیقت را دریابد: "مرگ، بی عملی، عملکرد بیمارگونه، فعالیت مفراط و یا واکنش معکوس، هیچ کدام وجود ندارند."

حیات، واقعی است و مرگ، توهمی بیش نیست. اثبات حقایق روح به شیوه عیسی، آن تصورات تاریک برخاسته از حواس مادی را به هماهنگی و جاودانگی بدل می سازد. امتیاز انسان در این لحظه سرنوشت ساز، اثبات سخن استادمان است: "اگر کسی کلام مرا نگاه دارد، هرگز مرگ را نخواهد دید." رها ساختن اندیشه از باورهای کاذب و شواهد مادی برای آنکه

حقایق معنوی هستی آشکار شوند — این همان دستاورد بزرگی است که به واسطه آن، باطل را می‌زداییم و برای حقیقت جا باز می‌کنیم. بدین‌سان می‌توانیم آن معبد یا پیکری را که "سازنده و بناکننده‌اش خداست"، در حقیقت استوار سازیم.

وظایف روزانه

توسط مری بیکر ادی

نماز روزانه

وظیفه هر عضو این کلیسا است که هر روز نماز بخواند: "پادشاهی تو آمده است" بگذارید سلطنت صداقت، زندگی و عشق الهی در من تثبیت شود و همه گناهان من را از بین ببرد. و ممکن است کلام تو محبت‌های همه بشریت را غنی کند، و بر آنها حکومت کند!

کتابچه راهنمای کلیسا، ماده 8، بخش
4

قانونی برای انگیزه‌ها و اعمال

نه خصومت و نه دلبستگی شخصی نباید انگیزه‌ها یا اعمال اعضای کلیسای مادر را تحریک کند. در علم، عشق الهی به تنهایی بر بشر حکومت می‌کند. و یک دانشمند مسیحی امکانات شیرین عشق را، در سرزنش گناه، برادری واقعی، خیرخواهی و گذشت، منعکس می‌کند. اعضای این کلیسا باید روزانه تماشا کنند و دعا کنند تا از شر هر گونه شر، از پیشگویی، قضاوت، محکومیت، مشاوره، تأثیرگذاری یا تأثیرگذاری اشتباه خلاص شوند.

کتابچه راهنمای کلیسا، ماده 8، بخش
1

هشدار به وظیفه

این درس کتاب مقدس توسط کلیسای علوم مسیحی پلینفیلد، مستقل تهیه شده است. این متن از نقل‌های کتاب مقدس از کتاب مقدس جیمز جیمز و بخش‌های مربوط به کتاب علوم مسیحی، علم و بهداشت با کتاب مقدس، توسط مری بیکر ادی تشکیل شده است.

این وظیفه هر عضو این کلیسا است که روزانه از خود در برابر پیشنهادات ذهنی تهاجمی دفاع کند و فراموش نشود و وظیفه خود را در قبال خدا ، رهبر خود و بشر فراموش نکند. با کارهای او قضاوت خواهد شد ، - و توجیه یا محکوم خواهد شد.

کتابچه راهنمای کلیسا ، ماده 8 ، بخش

6

این درس کتاب مقدس توسط کلیسای علوم مسیحی پلینفیلد ، مستقل تهیه شده است. این متن از نقل های کتاب مقدس از کتاب مقدس جیمز جیمز و بخشهای مربوط به کتاب علوم مسیحی ، علم و بهداشت با کتاب مقدس ، توسط مری بیکر ادی تشکیل شده است.